

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/30/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5320010104
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Mravec
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2021:5320010104.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudcom JUDr. Michalom Mravcom na hlavnom pojednávaní dňa 22.09.2021 takto

rozhodol:

Obžalovaný Z. I. N. P. M. Q. G. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom Č.Q., B.. C. XXXX/XX, okr. Č., t.č. vo výkone trestu v ÚVTOS T.,

je vinný , že

v presne nezistený deň v mesiaci august 2019, v meste Ž., Č. J., prevzal od O. I. na základe jeho žiadosti finančné prostriedky predstavujúce odmenu za vykonanú prácu na rekonštrukcii chaty v sume 1.068,50 €, ktoré mal odovzdať B. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. - V. XXXX, v sume 510,- € a M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. v sume 558,50 € v meste Č., okres Č. bezprostredne po ich prevzatí, čo však neučinil, menovaným peniaze neodovzdal, ale si ich ponechal a použil ich pre svoju potrebu, na úhradu vlastných dlhov, čím O. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. E. XXX, O. K., spôsobil škodu v sume 1.068,50 €,

t e d a

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu, tým s p á c h a l

prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u je do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovanému u k l a d á nahradiť škodu poškodeným:

- B. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č., V. XXXX, v sume 510,- €,

- M. M., nar. XX.XX.XXXX a M. M., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, v sume 558,50 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Čadci podal dňa 12.03.2020 pod sp. zn. Pv 617/19/5502 obžalobu na obv. Z. I. pre skutok právne kvalifikovaný obžalobou ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Na základe obžaloby okresného prokurátora vykonal súd hlavné pojednávanie na ktorom vypočul obžalovaného, svedkov prečítal ostatné listinné dôkazy.

Na základe výsledkov dokazovania okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02.12.2020 obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný

Na základe odvolania prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 1T/30/2020 zo dňa 02.12.2020 Krajský súd uznesením sp. zn. 3To/22/2021 z 24.06.2021 napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol.

Okresný súd po zrušení pôvodného rozsudku vykonal hlavné pojednávanie odznova, súc viazaný právnym názorom nariadeného súdu vykonal všetky úkony a doplnenia vykonanie ktorých odvolací súd prikázal.

Pri rešpektovaní zásad bezprostrednosti, ústnosti a objektívnej pravdy vychádzajúc z výsledkov dokazovania zistil súd tento skutkový stav:

Obžalovaný Z. I. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti nevinný. Uviedol, že od I. žiadne finančné prostriedky neprevzal, v tej dobe s poškodenými nepracoval, títo pracovali na iných pracoviskách. Vybavoval im len zálohy, výplaty im dával I.. Mali rozpracované aj ďalšie zákazky, ktoré sa však nerealizovali kvôli jeho daňovým dlhom. I. mu povedal, že ich má vyplatiť obžalovaný, čo odmietol, keďže nemal evidenciu hodín. Navyše vyplatil dvoch zamestnancov a to pána I. a pána L., priezvisko nevie. Š. mal aj pracovný úraz, I. ho viezol do nemocnice, keď spadol z lešenia. Neexistuje žiadny doklad, že by peniaze prevzal alebo by mu poslané na účet. Poškodených nevyplácal, im vybavoval iba zálohy a tie dostali hneď v ten deň. Bol pracovníkom p. I., mal aj dohodu, požiadal ho, či by som vedel vybaviť nejaké zákazky, keďže tam boli tie dlhy, nedalo sa nič vybaviť. Napr. oslovil svojho brata, ktorý pracuje pre elektrárne, p. B. C., keď si pozreli register, tak nebolo možné zákazky vybaviť. Priznal sa z dôvodu, že v tom čase som bol liečený u M.. O. C.. Bol v tom čase PN, rovno z polície bol predvedený do výkonu trestu.

Od p. I. nikdy neprevzal finančné prostriedky vo výške, ako sú uvedené v obžalobe. Poškodení u I. nepracovali z dôvodu, že sa tam stal pracovný úraz a tiež z dôvodu požívania alkoholických nápojov. Jeho I. vyplatil. Poškodení pracovali na čierno, nemali žiadne zmluvy ani dohody. Poškodení pracovali pre I., Z. J., kde robili rekreačnú chatu, vo Z. E., kde robili J., v O. E. a v C. G. M.. Pred poškodenými nikdy neuviedol, že im vyplatí peňažné prostriedky, povedal im, že keď ich dostane od I., tak ich vyplatí. Potom sa mu vyhrážali, že už toho mám na rováši dosť a dajú ma neho trestné stíhanie. Keď že nedošlo k ďalším zákazkám, tak ukončili s I. spoluprácu, bolo to vzájomné.

Poškodený O. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný bol jeho zamestnancom na dohodu o vykonaní prác. Na Chate vykonával rôzne stavebné práce. Následne obžalovaný priviedol B. Š.G. a M. M., ktorý pracovali pod obžalovaným za odmenu 5,-€ na hodinu Obžalovaný mu povedal, že má vyplácať peniaze výlučne jemu, boli dohodnutí na sumu 7,- € za hodinu, on im dával 5,- € za hodinu. Takto to bolo dva mesiace, potom ich prestal vyplácať. Obžalovaného vyplácal peniaze na základe smenovky, ktorú mal obžalovaný. Bolo to približne 5.000,- € mesačne, keď vyšetrovateľ ju žiadal, povedal, že mu ju ukradli. Prevzatie peňazí mu nepodpísal, bol len sprostredkovateľ. Je pravdou, že jednu sobotu pracovali poškodení na požiarnej zbrojnici. Žiadny pracovnoprávny vzťah medzi ním, resp. jeho bratom a poškodenými neexistoval. Peniaze im vyplácal obžalovaný zo svojho zisku. Oslovil obžalovaného, prečo nevyplatil poškodeným peniaze, povedal mu, že ich použil na hasenie svojich problémov a že ich časom vyplatí. Poškodení na neho netlačili s vyplatením. Nežiada náhradu škody, nakoľko je to podľa neho zbytočné, keďže obžalovaný je vo výkone trestu, rezignoval. Poškodeným peniaze nevyplatil. Sľuboval mu vybavenie ďalších zákazok, načo mu dával aj peniaze. Sľuboval mu vybavenie zákazky na Donovaloch cez svojho brata, ktorý je riaditeľom A. Na tento účel mu vyplatil asi 4.500,- € na trikrát.

Odmenu za mesiac jún 2019 Š., M. Q. I. vyplatil osobne o rúk v júli 2019 im priebežne vyplácal zálohy a zvyšok odmeny odovzdal do rúk obžalovanému, keďže Š. Q. M. neboli v ten deň v práci.

Pokiaľ ide o rozpor vo výpovedi ohľadom odmeny, povedali mu poškodení, že im obžalovaný dáva 5,- € a 5,50 €. Toto poškodeným uviedol na základe požiadavky obžalovaného, aby poškodení nevedeli, že obžalovaný má z nich zisk. Už si to presne nepamätá, mohlo to byť jeden mesiac tak, že ich vyplatil on, ďalší mesiac dal peniaze obžalovanému. Neexistujú žiadne príjmové doklady, nič si nedával podpisovať. Ďalej uviedol, že poškodení nikdy pre neho nepracovali, pracovali pre obžalovaného, on ich nepoznal. Peniaze vyplácal poškodeným na základe smenovky p. I., keďže tento nebol v práci, tak ich vyplatil. Vždy platil I., v jednom prípade dal peniaze poškodeným. Smenovku mal aj týždeň u seba, kým vyplácal peniaze. Vyplatil poškodených, aj keď to neboli jeho zamestnanci, pretože potrebovali zaplatiť byt, pôžičky, prosili ho o to. Poškodeným dodatočne nevyplácal žiadne peniaze. Ako živnostník mal vtedy dve zákazky, kde pracovali jeho zamestnanci, a to rodinný dom v E. a rodinný dom v M.. Nevie, či vykonávali práce v C. G. M.. Nepamätá si koľko mal vtedy zamestnancov. Nepamätá si, či pre neho pracovali aj živnostníci. Nemal nedoplatky na daniach, sociálnom a zdravotnom poistení, teraz má nedoplatok na daňovom úrade v sume 4.900,- €. Nevie, aký mal príjem zo živnosti za minulý rok.

Svedok M. M. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že I. mu povedal, že dal peniaze I., potom obaja motali. Peniaze im vyplácal I., sem tam mu Q. I. nejaké dal. Keď peniaze pýtal od I., povedal mu, že nič nedostane, povedal mu, že je "ojebávak". Peniaze mal vyplácať I., jednal s I., dohodli sa na odmene 5,- € za hodinu., ďalší mesiac to malo byť 5,50 € za hodinu. I. mu povedal, že ich dal obžalovanému, ten povedal, že ich donesie raz v utorok, raz v stredu, raz v nedeľu atď. I. mal dať peniaze jemu, nie obžalovanému.

Ďalej uviedol, že pracovali v J., Z. E., dva dni boli v KNM. Väčšinou robil so Š.. S I. boli dohodnutí ústne. Urobili tú požiarnu zbrojnicu a potom ich už nezavolať. B. Š. mal úraz, keď sa zošmykol na lešení vo Z. E.. Bol aj v nemocnici v Č., viezol ho tam I. a svedok.

Svedok B. Š. vypovedal, že spoločne s M. vykonávali stavebné práce na chate. So svedkom I. boli dohodnutí, že im bude vyplácať hodinovú odmenu 5 €, pričom im povedal, že ak ostanú pracovať aj v júli, tak im zvýši hodinovú mzdu na 5,50€. Odpracované hodiny si písal obžalovaný, keď nebol na stavbe, tieto mu telefonicky nahlásili. Mesiac jún 2019 mali riadne zaplatené, odmenu im vyplatil osobne I.. Následne pracovali na chate u I. aj v mesiaci júl, kedy mal odpracovaných 144 hodín, za čo mal dostať 792 €. V tom mesiaci mu I. vyplatil 425,-€ ako zálohu v rôznych sumách. V tom mesiaci mu dlhuje 367,- €. V tom mesiaci pracovali ešte na požiarnej zbrojnici v obci Z. a mali dostať 143,-€. Potom sa pýtal I., kedy im vyplatí zvyšné peniaze, na čo mu I. povedal, že ich dal obžalovanému. Keď kontaktoval I., najskôr mu povedal, že peniaze nedostal, neskôr povedal, že peniaze dostal, že má iné problémy a dlhy. Obžalovaný stále odkladal vyplácanie peňazí, bol s ním viackrát. Svedok I. chodil na stavbu každý deň, zadával im prácu, obžalovaný s nimi pracoval, robil rovnaké práce ako oni. Evidenciu viedol obžalovaný. I. ich vyplácal na základe odpracovaných hodín, posledný mesiac odovzdal I., toto mu povedal I.. Nevie, prečo ich vyplatil obžalovanému a nie im. Po skončení práce tam už nešli, I. povedal, že peniaze dá obžalovanému a on im ich vyplatí. 510,- € mu nebolo vyplatené. I. kontaktoval asi 2 - 3 krát, povedal mu, že peniaze má I., že to už nie je jeho starosť, potom sa mu už nedalo dovolať. Zmluvu s I. nemal. Pracovali aj v C. G. M., kde boli jeden deň. Skončil pracovať, lebo mal ísť na brigádu na chmeľ. Poranil si ruku na lešení, ošetrili ho v nemocnici v Č., zaviezol ho I.. I. mu povedal, že poslal peniaze na účet dcéry obžalovaného.

Súd ďalej vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, z ktorých mal preukázané nasledovné.

Podľa správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody J. (č.l. 48) obžalovaný počas doterajšieho nepodmienečného výkonu trestu odňatia slobody nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Podľa správy o povesti (č.l. 50) obžalovaný sa nenachádza v evidencii priestupkov Mestského úradu Č. a nebol Mestskou políciou Č. riešený v blokovom konaní.

Z pracovného hodnotenia (č.l. 51a) vyplýva, že obžalovaný bol v práci bezproblémový, dochádzka do práce bola bezchybná. Jeho život v súkromí po odchode z práce zamestnávateľovi nie je známy.

Obžalovaný nemá záznam v evidencii priestupkov MV SR. (č.l. 52)

Obžalovaný bol doposiaľ 11 krát právoplatne uznaný vinným všetko pre majetkovú trestnú činnosť.

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 22.5.2019 (č.l. 69) bol obžalovaný uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 5 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 6.11.2019, sp. zn. 3To/69/2019 (č.l. 78) odvolanie obžalovanému proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.z. 2T/74/2018 zamietol.

Prokurátor v záverečnej reči uviedol, že na obžalovaného bola podaná obžaloba pre spáchanie prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. pre skutok, ktorý mal spočívať v tom, že v tom mesiaci august mal prevziať od O. I. finančnú hotovosť 1.068,50 €, ktorá predstavovala odmenu za vykonanú prácu pre dvoch pracovníkov B. Š. Q. M.. Obžalovaný v prípravnom konaní spáchanie skutku priznal, dnes na HP toto poprel s tým, že sa odvolal na zlý psychický stav liečený u psychiatra s tým, že bol naňho nejaký nátlak vyvíjaný alebo niečo podobné s tým, že tieto peniaze neprevzal. Existujú teda dve výpovede, jedna, kedy sa priznal, druhá, ktorou spáchanie skutku popiera. Potom sú tu výpovede samotného poškodeného, ktorý tie peniaze mal teda vyplatiť podľa jeho výpovede potvrdil, že skutočne tí ľudia tam robili, boli vyčíslené nejaké ich nároky a posledný mesiac vzhľadom, že sa tam nenachádzali, tak tieto peniaze odovzdal Z. I. do konca aj prepočítal, koľko sa dohodli s I. na akej odmene pre týchto zamestnancov s tým, že časť predstavoval odmena pre týchto zamestnancov a časť si mal nechávať ako zisk pre seba obžalovaný. Tie peniaze v podstate vyplatil, teda jeho výpoveď smeruje, jednoznačne preukazuje, že tie peniaze odovzdal obžalovanému, aby tieto peniaze posunul ďalej, tzn. že boli kvázy jeho peniaze a on v konečnom dôsledku mal byť teda poškodený, lebo kedy ten záväzok vznikol voči zamestnancom, tak v prípade týchto peňazí, keby sa stratili, tak zodpovedá za ten záväzok stále k tým obidvom Peter Hoblík. Vypočutý svedkovia M. M. a B. Š. potvrdili, že ten posledný mesiac, teda tú odmenu za vykonanú prácu neprevzali a bolo im povedané, že tie peniaze mal prevziať obžalovaný Z.P. I., ktorý im, teda aj jeden aj druhý potvrdili, že sa pred nimi priznal, že tie peniaze prevzal, za tými peniazmi vlastne išli, kontaktovali O. I., kontaktovali obžalovaného a ten sa im mal priznať k tomu, že peniaze skutočne prevzal, ale má nejaké finančné problémy, ktoré mu vlastne bránia v tom, aby tie peniaze vyplatil, obidvaja sa na tomto zhodli., tzn. že vykonanými dôkazmi bolo preukázané, že obžalovaný tie peniaze prevzal, tu teraz neriešime aké boli tie pracovnoprávne vzťahy medzi I., Š., M., ale podstatné je to, že I. odovzdal nejakú finančnú hotovosť, mala byť odovzdaná, či už bol titul vyplatenia peňazí taký alebo hentaký, v podstate prevzal peniaze, ktoré mal niekomu odovzdať, tzn., že ak tieto peniaze neodovzdal, ale si ich ponechal, môžeme hovoriť o prisvojení si cudzích vecí, ktoré mu boli zverené za určitým účelom, vlastne nespínil, tzn. že spáchanie tohto skutku bolo preukázané, navyše ešte poukazujem na tú skutočnosť, ktorú vlastne zhodli sa tu nezávislé na sebe obžalovaný aj svedok I., že pravdivosť toho tvrdenia O. I., že vlastnej aj obžalovaný mu vybavoval aj iné zákazky, do konca sa zhodli na tom, že to malo byť cestou jeho brata v elektrárňach, tzn. že niečo na tom pravdy bude. Takže bolo preukázané a hovorí a ešte k tým finančným problémom, ktoré teda prezentoval pred všetkými obžalovaný, tak síce na tunajšom HP oboznámené neboli, ale v podstate z ostatných predchádzajúcich trestných vecí, ktoré tu boli prejednávané, bolo zjavné, že zo strany obžalovaného, vyplýva to aj zo samotného RT, došlo viackrát a opakovane a vo väčších sumách 12.000,-, 17.000,- € vylákane peňazí, to bolo trestné stíhanie za podvod, tzn. že bolo aj v iných konaniach preukázané, že obžalovaný má sklony k páchaniu takejto trestnej činnosti, tzn. že už aj tam bolo preukázané, že vylákal peniaze, ktoré vlastne potreboval či už na splatenie dlhov, alebo na tú svoju hráčsku vášeň, alebo niečo podobné, všeobecne v podstate známe, takže tieto okolnosti a hovorím siahodlhý register trestov o 14-tich záznamoch tiež nasvedčuje tomu, že vlastne v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá má k páchaniu takejto trestnej činnosti sklony, tzn. že vykonané dôkazy potvrdzujú jednoznačne vinu obžalovaného a preto navrhujem, aby bol uznaný za vinného v zmysle podanej obžaloby a aby mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 - 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a to vzhľadom na to, že ten skutok spáchal po vyhlásení toho rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý bol vyhlásený 22.05.2019, tzn. že už sa jednalo o recidívu a nie o súbeh.

Obhajca navrhol obžalovaného spod obžaloby oslobodiť, z nasledovných dôvodov:

Podľa názoru obhajoby ani jeden svedok nepotvrdil, žeby I. mal dostať finančné prostriedky, svedka Š. a svedka M., pričom oni sami nevedeli, ako to medzi nimi I. Q. I. bolo. Obidvaja svedkovia potvrdili, že ústnu zmluvu uzatvárali s I., s ním sa dohodli aj na výške odmeny, I. ich mal vyplácať. I. ich skutočne aj vyplácal, pričom poslednú odmenu im nevyplátil. Svedok Š. sám uviedol na dnešnom HP, že svedok I. sa mal vyjadriť, že finančné prostriedky poslal na účet dcéry p. I., čo sa nezakladá na pravde a na dnešnom pojednávaní a v prípravnom konaní uviedol, že dal finančné prostriedky I. do ruky, tzn. že sú tu značné rozpory vo výpovediach medzi svedkami a vo výpovedi, ktorú uskutočnil obžalovaný. Je pravdou, že v prípravnom konaní sa obžalovaný priznal ku skutku, avšak vo veci nevypovedal a ku skutku sa priznal pod ťarchou práve psychickej poruchy, ktorou vtedy trpel, a to depresiami a bol aj pod liekmi. V tomto smere je teda potrebné sa zaoberať tým, že odznelo na dnešnom pojednávaní. Máme zato, že Trestný zákon je ultima ratio, tzn. prostriedok krajného použitia. V tomto smere ide o občianskoprávny spor, kde je pochybné, kto s kým mal vôbec uzavretú zmluvu, pričom podľa názoru obhajoby jednoznačne vyplýva, že Š.Á. A. M. boli v záväzkovo právnom vzťahu, i keď dosť pochybnom, s p. I., ktorý sa im zaviazal vyplácať odmenu, tzn. že na základe predmetného záväzkovo právneho vzťahu bolo jeho povinnosťou, povinnosťou I. vyplatiť túto odmenu priamo Š. Q. M., pričom I. takto ani neučinil. V tomto smere je otázne, či bola naplnená skutková podstata v zmysle § 213 ods. 1 Tr. zák., ktorá ako objektívny znak skutkovej podstaty vyžaduje vznik škody. Tu je vôbec otázka, komu škoda vznikla, či škoda vôbec vznikla, či I. vôbec I. peniaze dal, pretože toto je rozporné. Prokurátor v obžalobe poukázal na trestnú minulosť obžalovaného, pričom trestná minulosť obžalovaného nemôže odôvodňovať jeho odsúdenie samo o sebe, tzn. že obhajoba má zato, že keby tu nesedel I., ktorý naozaj má výpis RT bohatší, to treba uznať, tak v takomto prípade by sa možno ani obžaloba nepodávala a jednoznačne by sa odkázali poškodený, alebo oznamovatelia na občianskoprávne konanie. V tomto smere má zato, že Š. s M. by si mali svoju odmenu uplatniť v občianskoprávnom konaní aj na základe uplatnených výpovedí vo vzťahu k p. I., ktorý podľa nášho názoru spáchal niekoľko trestných činov, kde podľa nášho názoru opätovne by prokuratúra mala tieto trestné činy stíhať a dať podnet na začatie trestného stíhania vo vzťahu k p. I.. Je zaujímavé, že p. I. na dnešnom pojednávaní stratil pamäť a nevie ani kde pracoval, koľko má zamestnancov, ani na akých stavbách pracovali, ani akú odmenu si dohodli, ani koho vyplácal, teda p. I. v podstate nič nevie. Toto je tiež veľmi zaujímavé, ako dokáže svedok veľmi rýchlo stratiť pamäť. Zastáva názor, že zo strany p. I. išlo iba o zneužitie situácie a p. I., ako bolo uvedené zo strany svedkov, vždy so svedkami komunikoval a uvádzal, že ak by mu I. dal peniaze, tak by ich samozrejme svedkom vyplatil, lenže I. mu tieto peniaze nedal. Po tom ale je zaujímavé, že p. I. si svoje záväzky nesplnil a potom so svojimi „zamestnancami“ nemali žiaden zmluvný vzťah, boli to osoby zamestnané na čierno, ani nekomunikoval, nedvíhal im telefóny, zatajoval sa. Aj napriek tomu, že ho vyhľadali, vyhľadali jeho brata, údajne k predaniu finančných prostriedkov nedošlo. V tomto smere má zato, že je dôvodné obž. I. spod obžaloby oslobodiť.

Súd po vykonanom dokazovaní vyhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i súhrnne v zmysle ustanovenia § 2 ods. 6 Tr. por. a dospel k jednoznačnému záveru, že skutok uvedený vo výroku rozsudku sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie trestnej zodpovednosti voči obžalovanému Z. I..

Obžalovaný svojim konaním uvedeným vo výroku o vine naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery látky podľa § 213 ods. 1 Tr. zák..

Prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. spácha ten, kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú.

Za daného skutkového stavu mal súd vykonaným dokazovaním preukázané, že v presne nezistený deň v mesiaci august 2019, v meste Ž., časť J., prevzal od O. I. na základe jeho žiadosti finančné prostriedky predstavujúce odmenu za vykonanú prácu na rekonštrukcii chaty v sume 1.068,50 €, ktoré mal odovzdať B. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. - V. XXXX, v sume 510,- € a M. M., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Č. v sume 558,50 € v meste Č., okres Č., bezprostredne po ich prevzatí, čo však neučinil, menovaným peniaze neodovzdal, ale si ich ponechal a použil ich pre svoju potrebu, na úhradu vlastných dlhov, čím O. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. E.Á. XXX, O. K., spôsobil škodu v sume 1.068,50 €,

K výroku o vine

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Okresný súd v konaní postupoval tak, aby bol náležite zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie. Starostlivo objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech. Vykonané dôkazy hodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Objektom trestného činu sprenevery podľa § 213 Tr. zák. je vlastnícke právo.

Objektívna stránka spočíva v prisvojení si cudzej veci, ktorá bol páchatelovi zverená a spôsobením malej škody.

Prisvojením veci treba rozumieť, nakladanie s vecou v rozpore s účelom zverenia.

Vyžaduje sa úmysel.

Okresný súd rozsudkom zo dňa 02.12.2020 obžalovaného spod obžaloby oslobodil nemajúc preukázané, že skutok spáchal obžalovaný. Po podaní odvolania prokurátorom Okresnej prokuratúry v Čadci, Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 24.6.2021 zrušil rozsudok okresného súdu, pričom v odôvodnení zrušujúceho uznesenia, ktorého právny názor Okresný súd rešpektoval, uviedol okrem iného uviedol, že zo strany Okresného súdu išlo o prípad nesprávneho právneho posúdenia veci a keďže sám vo veci nemohol rozhodnúť pre prekážku uvedenú v 322 ods. 4 písm. a) Tr. por.

Súd tak vec opätovne prejednal, pričom z vykonaného dokazovania mal preukázané, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené v obžalobe prokurátora. Vinu obžalovaného preukazujú najmä výpovede svedkov poškodených B. Š. Q. M. M.. Zmenenú výpoveď obžalovaného, keď v prípravnom konaní sa ku spáchaniu skutku priznal a v konaní pred súdom priznanie odvolal, tvrdiac, že je nevinný a peniaze od O. I. neprevzal súd vyhodnotil ako jeho obhajobu. Naopak výpovede svedkov svedčiacich proti obžalovanému súd považuje za dôveryhodné a tieto neboli výpoveďou obžalovaného vyvrátené, resp. aspoň spochybnené. Rozpory vo výpovedi svedka O. I.C. považoval súd za nepodstatné. Súď tiež poukazuje na tzv. špeciálnu recidívu obžalovaného, ktorý sa obdobných skutkov dopustil opakovane, pričom z 11 záznamov v odpise z registra trestov bol obžalovaný odsúdený pre trestný čin sprenevery v troch prípadoch, v šiestich prípadoch bol odsúdený pre trestný čin podvodu.

Je preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona.

Za daného skutkového stavu súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného a jeho konanie posúdil ako prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaný si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú.

Vinu obžalovaného mal súd preukázanú predovšetkým na základe priamych dôkazov - výpovedí svedkov O. I., B. Š. a M. M., ktorí uviedli, že obžalovaný napriek opakovaným výzvam nevyplatil finančné prostriedky poškodeným, ktoré mu boli za týmto účelom odovzdané O. I., tieto si ponechal a použil pre vlastnú potrebu.

Za takto ustáleného skutkového stavu súd teda dospel k jednoznačnému záveru, že žalovaný skutok, priebeh ktorého súd ustálil vykonaným dokazovaním tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, obžalovaný ho spáchal, pričom svojím konaním naplnil skutkovú podstatu prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zák.

K výroku o treste

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Podľa § 34 ods. 2, 3, 4 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 213 ods. 1 Tr. zák. kto si prisvojí cudziu vec, ktorá mu bola zverená, a spôsobí tak na cudzom majetku škodu malú, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

V konaní mal súd preukázanú jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Tr. zák., spočívajúcu v tom, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. Súd však na túto priťažujúcu okolnosť neprihliadal.

Súd teda ukladal trest v rozmedzí 0 až 2 roky.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, čím je vyjadrená zásada proporcionálnosti trestu, a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy (prevencia). Oba prvky sa uplatňujú v zásade súčasne v každom treste.

Účelom trestu v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovávať ho k tomu, aby viedol riadny život, a tým výchovne pôsobiť aj na ostatných členov spoločnosti. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd v danom prípade uložil na podklade zistených skutočností obžalovanému Z. I. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, pričom súd poukazuje na výšku spôsobenej škody a tiež na skutočnosť, že Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/74/2018 zo dňa 22.05.2019 bol právoplatne odsúdený pre zločin podvodu podľa §221 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Je teda zrejmé, že trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace je dostačujúcim.

Ako bolo vyššie uvedené, obžalovaný bol doposiaľ 11 krát súdne trestaný. Obžalovaný sústavne pácha obdobnú trestnú činnosť. Možno uzavrieť, že v osobe obžalovaného ide o nenapraviteľného páchatela, ktorý sa opakovane dopúšťa rovnakej trestnej činnosti. Bohatá kriminálna minulosť obžalovaného a z nej vyplývajúci evidentný sklon obžalovaného k páchaniu trestnej činnosti charakterizuje jeho osobu ako ťažko prevychovateľného páchatela, u ktorého doposiaľ ukladané tresty ani v jednom prípade nespĺnili svoj prevýchovný účel z hľadiska individuálnej prevencie trestu. Význam kriminálnej anamnézy

obžalovaného neznižuje ani fakt, že pri niektorých odsúdeniach nastala tzv. fikcia neodsúdenia, keďže táto fikcia neguje skutočnosť, že obžalovaný tieto trestné činy spáchal, čo je dôležitou okolnosťou pri hodnotení osoby obžalovaného.

Súd uložil obžalovanému Z. I. trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý považuje súd za dostatočný z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie; takýto trest podľa názoru súdu aj v plnej miere odzrkadľuje stupeň nebezpečnosti spáchaného prečinu pre spoločnosť, ako aj možnosť nápravy a pomery obžalovaného.

Podľa § 48 ods. 2 Tr. zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený..

Súd obžalovaného Z. I. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa vyššie uvedeného ust. § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., pretože v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

K výroku o náhrade škody

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahradiť škodu, ak je jej výška súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, pokiaľ škoda nebola dosiaľ uhradená.

Poškodení si uplatnili nárok na náhradu škody v rozsahu: B. Š., 510,- €, a M. M. v sume 558,50 €. Nakoľko však poškodený M. M. zomrel, súd zaviazal obžalovaného nahradiť škodu dedičom poškodeného.

Nakoľko trestným činom obžalovaného bola poškodeným spôsobená škoda, súd uložil obžalovanému nahradiť poškodeným škodu tak, ako je uvedené vyššie, pričom v prípade poškodeného M. M. uložil obžalovanému nahradiť škodu dedičom po zomr. M. M. prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.